

[Valdemar Sørensen.]

at der skal skabes ganske særlige Regler for disse Virksomheder, og det er jo muligt, at noget saadant kan være af en vis Interesse. Af Hensyn til vor Interesse for Prislovens Virkninger vil jeg gerne bede den højtærede Handelsminister i Udvalget give en nærmere Begrundelse for denne Bestemmelse og forklare dens Betydning. Man har med nogen Forundring set den Argumentation fremsat fra Bankverdenen, at falder Udlaansmidlerne og stiger Indlaansmidlerne, maa Udlaansrenten sættes i Vejret eller Indlaansrenten sænkes, saafremt den sædvanlige Fortjeneste for Bankvirksomheden skal opretholdes. Det er jo ganske vist et fortrinligt forretningsmæssigt Ræsonnement; blot falder det slet ikke i Traad med den prisregulerende Bestræbelse, som udfoldes paa alle mulige andre Omraader af Erhvervslivet. Det er klart, at det er et Minus for selve denne Bestræbelses Resultat, at Renteforlangendet fra den kapitalleverende Virksomhed skal kunne virke forstyrrende paa den Prisdannelse, man i øvrigt bestræber sig for at fremme. Jeg beder derfor meget om, at den højtærede Minister under Forhandlingerne i Udvalget vil give os en indgaaende Redegørelse vedrørende denne Ændring, uden at jeg dog paa nogen Maade dermed har villet underkende den højtærede Ministers Hensigt med den eller vil lægge mig i Vejen for en Bestemmelse paa dette Omraade; det ligger slet ikke i Hensigten med min Bemærkning.

I Anledning af Ændringen til Hovedbestemmelsen, Prislovens § 8, skal jeg sige, at Ændringen med Hensyn til Fastsættelse af Gennemsnitspriser kan jeg tiltræde. At man paa visse Omraader af Erhvervslivet har Adgang til at regulere Prisbevægelsen ved Hjælp af Bruttoavance, er et Forhold, som jeg gennem hele Lovens Levetid har peget paa som en Nødvendighed, fordi vil nok, hvis man regner raat, den allerstørste Del af Detailhandelen overhovedet ikke kender Nettoavance paa den Maade, at man haandgribeligt kan bruge den ved Kalkulation af hver enkelt Vare. Det er en Ting, der ligger saa lige for. Det har navnlig i Begyndelsen af Reguleringen givet Anledning til, at man over for Detailhandelen er kommet

til at skride strengere ind, end jeg fandt forsvarligt under Hensyn til, hvad man tillod andre Led i Fabrikation og Omsætning.

Jeg tror, at det er rigtigt, at man reserverer sig at kunne bruge Systemet med Bruttoavancer. Blot gaar jeg saa ud fra, at man ogsaa ser paa den anden Side af Sagen, nemlig den, at man skaber sig en Mulighed for at kontrolere, hvad man der kommer ind paa, for det er klart, at i Almindelighed taget er et System med Bruttoavance særdeles egnet til at forvandle sig til et System med Konjunkturførtjeneste for den handlende. Naar han kan fastsætte en bestemt Bruttoavance paa Varepriser, som stadig stiger fra hans Leverandør, vil det altsaa sige, at han derigennem kommer ind paa en Konjunkturaavance, hvis Begrænsning det er Pris-kontrolraadets og den højtærede Handelsministers Opgave at foretage. Selve Principet og den Udformning, det har faaet i Lovforslaget, har jeg imidlertid ikke noget at indvende imod. Blot syntes jeg, jeg vilde have Lov til at lægge Fingeren paa dette Punkt, de Kauteler, man maa tage, naar man nu gaar over til dette System.

De øvrige Ændringer i Lovforslaget, navnlig med Hensyn til de Stramminger, der er i Straffebestemmelserne, har jeg i Almindelighed ikke nogen Bemærkninger at gøre til. Men der er een Ting, som jeg gerne vil bede den højtærede Handelsminister om at forklare mig.

Alle de Steder i Straffebestemmelserne, hvor man hidtil har talt om, at man skulde konfiskere det Udbytte, der var indvundet ved Overtrædelse af Prisloven, gaar man nu over til at tale om den Overpris, der er indvundet. Nu kan jeg nok se Forskellen — i hvert Tilfælde tror jeg at kunne se den. Naar det drejer sig om det Udbytte, der er indvundet ved en Overtrædelse, er det nemlig, om jeg saa maa sige, en Nettoavance, man taler om. En Mand kan ligefrem have haft Udgifter paa at overtræde Loven, saa at det, naar han ved Retten skal godtgøre, hvad han har indvundet, kun bliver hans eget personlige Udbytte, man kommer til at tage. Naar man derimod gaar over til Overprisen, er Forholdet retsligt set meget nemmere at